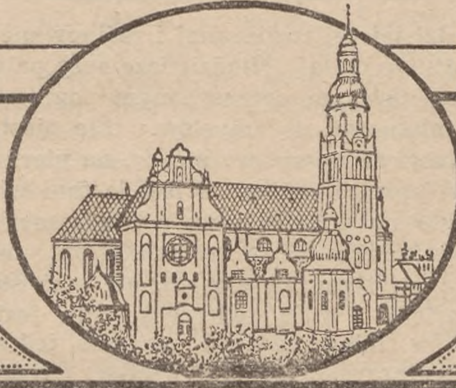
TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik III | **Bydgoszcz, dnia 13 listopada 1932** | **Numer 45**

Odezwa J. Em. Ks. Kardynała Prymasa w sprawie „Święta Młodzieży."

O duszę młodzieży ubiegają się i walczą na szerokim świecie kierunki ideowe, które chcą uniknąć zagłady w chaotycznem tworzeniu się nowych czasów. Młodzież biorą w swą służbę grupy polityczne, nie chcące się zrzec udziału w kształtowaniu przyszłych stosunków publicznych. Za przykładem sowietów dąży do zmonopolizowania dla siebie całej młodzieży niejedna frakcja polityczna, będąca u władzy. Wiadomo, ile w tej dziedzinie zachodzi błędów, grzechów i zbrodni, chociaż przyznać trzeba, że nie brak również przykładów szlachetnie i umiejetnie pojmowanego przysposobienia młodzieży do olbrzymich zadań zagadkowego jutra.

Któż z katolików nie otoczy w takiej chwili czułą troskliwością tych młodych szeregów, które w życiu Narodu i Państwa polskiego pragną realizować myśl bożą służąc prawdzie objawionej, wiecznemu prawu moralnemu, polskiej tężyźnie i potędze? Jako taką służbę bożą pojmują swe posłannictwo Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej. Stojąc poza sprawami partyjnemi, z nikim nie walcząc a wszystkich kochając, służą bezpośrednio Narodowi i Państwu, pracując z Kościołem nad odbudową i duchowej i moralnej siły. Nie chcą materjalnych zyskow, nie pragną przywilejów, nie sprzedawają się na targowiskach politycznych. Nie znają konspiracji. Jasny i przejrzysty jest ich program. Etyczny jest ich sposób pracy. Nigdy nie staną się bojówką. Nigdy nie ubliżą władzy. Normą ich stosunku do Państwa jest prawo boże. To też zarówno w ogólnych założeniach działalności Kościoła w kraju, jak w programach diecezjalnych i szczegółowym rozwoju życia religijnego w parafjach Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej są ostoją i zabezpieczeniem zdrowego ducha ojczystego jako przednia straż Akcji Katolickiej.

W świetle tych zadań niech Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej godnie przeżyją uroczyste obchody ,,Święta Młodzieży". Niech w głębokiem skupieniu przystąpią do Stołu Pańskiego, który jest źródłem i tajemnicą ich mocy. Niech prostą a żarliwą modlitwą na wspólnych nabożeństwach wypraszają ideowe zwycięstwo swym orlim sztandarom. Niech się duma i radość z Chrystusowej służby porywnie wypowie na akademjach i zebraniach. Bijąca z żywych oczu wiara młoda i nietrwożna niech się całemu społeczeństwu udzieli. Z pokoleniem, które nowy czyn polski wywodzi z głębi nadprzyrodzonego życia, ślubujmy wszyscy na nowo wierność Chrystusowi i Polsce.

Młodzieży katolicka! Potęgą twego ducha niech rosną twe szeregi i niech je do triumfów bożych wiedzie święte Stanisławowe Pacholę!

ŚWIĘTO MŁODZIEŻY.

Niedziela 13 bm. jest świętem naszej młodzieży, a młodzież nasza jest Jutrem Narodu i Kościoła. Zanośmy przeto w tym dniu Św. Stanisława Kostki, wielkiego Patrona Młodzieży — szczególne modły do Boga, by z dzisiejszego potopu życiowego pogaństwa wyrwać raczył skarb nasz największy, jakim jest bezwątpienia młodzież katolicka. Jeśli my młodzieży nie uratujemy dzisiaj, to jutro już może być zapóźno. Coraz gorsze wpływy oddziałują na dusze naszej młodzieży i istotnie promienne Jutro Polski można stawiać pod wielkim znakiem zapytania. Dziewczęce dusze i serca zmarnują się bezużytecznie w dzisiejszej rozpasanej i rafinowanej kulturze ciała! Młodzieńcze oczy palą się starczym, przesyconym ogniem namiętności i zmysłów. Źle jest! Gdybyście poszli, wy starzy, na pierwszy lepszy dancing, to byście tam widzieli na własne oczy, a nie z mego opowiadania, że taniec ludzki przestał być estetycznym pląsem, ale stał się „tarłem“ i rują zwierzęcą. Źle jest, bo w młodzieńczych sercach jedno cmentarzysko, jedna wielka pustka duchowa. Czem ją zapełnić? Chrystusem, bo On Jeden tylko może ten głód ideałów, jaki w młodem pokoleniu się wytworzył, zapełnić. Przepaść woła przepaść! Im głębiej człowiek młody brodził w ciemnościach, tem więcej łaknie dobra prawdziwego ukojenia, jakiem jest tylko Bóg. Dlatego dzisiaj szczególnie módlmy się o czystość serc dla synów i córek naszych. Dzien dzisiejszy jest i powinien być jednym wielkim atakiem, atakiem modlitewnym w niebo skierowanym, mającym na celu wymodlenie nieba i Królestwa Bożego w duszach naszej młodzieży. — Popierajmy również gorącem sercem wszystkie imprezy jakie młodzież nasza dzisiaj przedsiębierze, bo bez poparcia materjalnego i moralnego społeczeństwa, — młodzież sama nie jest zdolna wyjść z tego okropnego kryzysu moralnego, w jakim żyje.

Pierścień św. Marka.

(Legenda Wenecka).

Tłomaczył z francusk. Henryk Kluth.

Ciąg dalszy.

Przeprawa odbyła się bez jakichkolwiek przeszkód, a łódź przepłynęła oznaczoną przestrzeń bezpiecznie, jak gdyby jakaś moc niewidzialna ją naprzód posuwała. Zaledwie zajechali do brzegu, podniósł się nagle starzec, przekroczył brzeg rzeki i rzekł do pozostającego w łodzi Piotra:

— Poczekaj na mnie chwilę.

Sam zaś pospieszył do pobliskiego kościoła, otworzył bramę, którą za sobą zamknął. Opuściwszy po skończonych modltwach kościół, nie ociągał się ani na chwilę, aby ponownie zjawić się u Piotra. Skoro tylko wyszedł z Kościoła, przybliżył się do niego pewien młody, w lśniącej zbroi i z błyszczącym przy boku mieczem rycerz, który udał się ze starcem do Piotra, aby biednemu rybakowi towarzyszyć w dalszej jego niebezpiecznej przeprawie.

Oboje weszli więc do łodzi, a starzec rzekł do Piotra:

— Teraz przewieź nas do kościoła św. Mikołaja na Lido [1]).

Piotr, otrzymawszy rozkaz do dalszej przeprawy, przestraszył i zaniepokoił się bardzo. Oczy jego wpatrzyły się uporczywie w te dwie nieznajome mu dotąd postacie, a twarz jego coraz to więcej bledniała. Strach jakiś go zdjął i długo jeszcze stał nieruchomy jak skała, namyślając się, co mu w tej chwili czynić wypada, czy zadość uczynić naleganiom owych nieznajomych, czy też narazie zrezygnować z ponownej podróży po morzu.

— W dalszym ciągu przeprawiać się w porze nocnej podczas tej groźnej i przejmującej burzy!... Pokonać niepomyślne dla tego rodzaju przepraw wiatry!... Przepłynąć po całej rozpościerającej się naokoło mieliźnie!... Rozkazy podobne należy doprawdy uważać za bardzo niewłaściwe i nierozsądne!... — pomyślał sobie przerażony i o dalszy swój los zaniepokojony rybak.

— Nuże, Piotrze! spieszmy się więc — przynaglał go jednak starzec, a towarzyszący mu żołnierz starał się Piotra pocieszyć i, uśmiechając się doń, rzekł mu z prawdziwą dobrocią:

— Bóg nam dopomoże.

Szczęśliwie przepłynęła przez pewną siłę wyższą po burzliwem i niepewnem morzu prowadzona łódź do wybrzeża św. Mikołaja, gdzie starzec i rycerz wyszli z łodzi i udali się do pobliskiego kościoła, pozostawiając Piotra narazie samego.

Skoro tylko opuścili kościół, spostrzegli, że trzecia osoba przyłączyła się do nich. Był to pewien czcigodny w kapie ubrany biskup, którego głowę zdobiła wspaniała złotem haftowana mitra [2]). Na znak swej godności i władzy biskupiej miał w prawej ręce pastorał [3]). Odrazu poznał biedny rybak w nowym przybyszu św. Mikołaja.

Nie czekając na jakiekolwiek poprzednie zaproszenie, weszli więc do łodzi i znowu najstarszy z nich wydał następujący rozkaz:

— A teraz, przewieź nas na pełne morze.

— Na pełne morze! Czy nie słyszycie, jak ten nowy i groźny podmuch wiatru szamota, niszczy wszystko i szarpie z jakąś warjacką zapamiętałością i z pewną gwałtownością nerwową? Czy nie widzicie wreszcie tych straszliwych bałwanów, które rozkołysały się naokoło nas i jakby nieprzytomne z szaleństwa stale nam zagrażają? Nie, nie wolno mi się narażać na takie niebezpieczeństwo! — odparł po chwili Piotr.

Wreszcie obecny w łodzi biskup, usłyszawszy te różne tłumaczenia Piotra, spojrzał na niego łagodnym i błagalnym wzrokiem, a po chwili, zachęcając go do ponownej przeprawy, rzekł mu:

— Bóg nam dopomoże.

Piotr, ulegając życzeniom owych trzech tajemniczych pasażerów, po raz trzeci pokonany, zabrał się z pewną niechęcią do trzeciej z rzędu i najgorszej zarazem z dotychczasowych wypraw podróży.

Kruchy już statek rybacki wypłynął na morze. Długi skrawek ziemi wybrzeża Świętego Mikołaja po jego lewej stronie ginął już gdzieś wdali za horyzontem, a po niedługim czasie zniknęły również ostatnie cienie wyspy Świętego Andrzeja.

Byli już na pełnem morzu, gdy w pewnej chwili zauważyli wydobywający się z otchłani olbrzymi płomień, który dziwnie rozpraszał zalegające wokoło ciemności i oświecał horyzont, zasłonięty gęstemi chmurami. Piotr przypatrywał się dokładniej temu niezwykłemu zjawisku i ujrzał spokojnie po morzu płynący statek, pełen duchów ciemności, które przeraźliwie z prawdziwie djabelskiej wściekłości krzyczały.

Przestraszył się biedny wioślarz i skrył się w miejscu bezpiecznem w łodzi. Owi trzej tajemniczy towarzysze zaś prosili Boga o ratunek, zwróciwszy się Doń w kornej modlitwie...

Ciąg dalszy nastąpi.

---

[1]) Lido — miasto w pobliżu Wenecji.

[2]) Mitra czyli infuła — jest to liturgiczne okrycie głowy biskupów.

[3]) Pastorał czyli laska pasterska baculno pastoralis) znana już od VI. wieku jako symbol władzy pasterskiej. Jest to długa, ozdobna laska, u góry zakrzywiona.

Wiadomości ze świata katolickiego

Jadwiga, królowa polska, żyje ciągle w pamięci wszystkich Polaków. Grono osób świeckich i duchownych w Warszawie podjęło starania, zmierzające do rozpoczęcia jej procesu beatyfikacyjnego.

Nowy kościół nad granicą bolszewicką stawia miasteczko Zaostrowicze. Miejscowość leży 6 kilometrów od granicy i nie miała dotąd kościoła. Z drugiej strony granicy burzą równocześnie bolszewicy kościółek katolicki. Dwa przeciwne światy.

Brata Alberta (Adama Chmielowskiego), prawdziwego ojca bezdomnych, założyciela Albertynów, uczcił Kraków uroczystą akademją w 15-ą rocznicę jego śmierci.

Przemyśl obchodził w niedzielę 23-go października uroczyście 25-lecie założenia zakładu XX. Salezjanów. Budował go ówczesny superjor X. August Hlond, dzisiejszy Prymas Polski.

Faron, jeden z przywódców sekty kościoła narodowego prosił o przyjęcie go razem z całą sektą do cerkwi prawosławnej. Synod prawosławny rozpatrywał tę prośbę i postanowił przyjąć wszystkich duchownych sekty prócz samego Farona. Nigdzie takich nie chcą!

Lekarze włoscy katolicy odbyli w dniach 16 do 18 października pierwszy kongres katolickich lekarzy. Wzięło w nim udział przeszło 200 przedstawicieli zawodu lekarskiego, a wśród nich kilku słynnych lekarzy i profesorów uniwersytetu. Ojciec święty wystosował osobny list do zebranych. Omawiano na zebraniach stanowisko lekarza wobec dzisiejszych ataków na rodzinę i małżeństwo, na moralność wśród młodzieży, podnoszono konieczność obznajmienia się lekarza z zasadami moralności katolickiej, uchwalono wreszcie zwołać w roku przyszłym międzynarodowy zjazd lekarzy katolików do Rzymu.

W Paryżu zmarł w październiku O. Froc, Jezuita, odznaczony krzyżem Legji Honorowej, znany na Wschodzie pod imieniem Ojca tajfunów (tajfunem nazywa się gwałtowną burzę wirową). Uczony ten zakonnik pracował szereg lat w obserwatorjum Zi-Ka-Wei koło Szanghaju. Jest to główna stacja informacyjna dla okrętów i samolotów. Swemi trafnemi przepowiedniami O. Froc ocalił życie wielu marynarzom, którzy bardzo ufali jego komunikatom. Stąd też pochodzi jego przydomek. 40 lat O. Froc ostrzegał marynarzy i pilotów przed nadciągającemi tajfunami, burzami i innemi nieszczęściami. W 1899 r. zakłada w Phu-Hien w Indo-Chinach nową stację meteorologiczną. Rząd francuski słusznie nagrodził tego, który na Dalekim Wschodzie tak pożytecznie służył Kościołowi, ojczyźnie i ludzkości.

W Meksyku coraz gorzej. Na skutek prześladowań religijnych, które w ostatnich czasach coraz szersze zataczają kręgi w Meksyku, ilość księży katolickich w tym kraju zmniejszyła się w sposób zatrważający. W stanie Tabasco znajduje się jeden ksiądz, który ma pieczę nad 224.168 wiernych. W dolnej Kalifornji dwóch księży zaledwie zajmuje się duszpasterstwem. Ogół ludności wynosi 60.000. W stanie Thiapas na 360.000 mieszkańców przypada jeden ksiądz katolicki. W stanie Vera Cruz 13 księży na 1.300.000. W stanie Yucatan jeden ksiądz na 40.000. To samo w stanie Thiuhuahua. Yucatan posiada ogółem 360.000 i 9 księży, Thihuahua 440.000 i 11 księży. Sytuacja w Meksyku przedstawia się coraz gorzej. Prześladowania religijne, wzrastające z dniem każdym bezrobocie, oraz ogólne rozprzężenie moralne nie rokują pięknych nadziei na przyszłość.

Z naszej parafjalnej akcji katolickiej.

W poniedziałek 17 bm., odbyło się w Ognisku Parafjalnem zebranie Naszej Parafjalnej Akcji Katolickiej przy udziale ks. Proboszcza, które zagaił wiceprezes p. Masełkowski. Ks. Borzych wygłosił aktualny referat na temat: Musimy się przeciwstawić deprawacji dusz ludzkich przez druki i obrazki. Streszczenie referatu umieszczono w ostatnim numerze Tygodnika Kościelnego.

Następnie omawiano dalsze szczegóły, dotyczące uroczystości Dnia Katolickiego. Z polecenia Episkopatu Polski wygłosi się w tym dniu referaty na temat: Zwalczanie bezwstydu. W kościele odprawi się uroczysta suma z kazaniem. Po południu, o godzinie 5 odbędzie się w sali Patzera uroczysta akademja.

Wszystkim członkom Naszej Parafjalnej Akcji Katolickiej podaje się niniejszem do wiadomości, że zebrania miesięczne odbywają się regularnie w każdy poniedziałek po trzeciej niedzieli w miesiącu. O terminie zebrań powiadomi się poszczególnych przedstawicieli naszych organizacyj parafjalnych każdorazowo w Tygodniku Kościelnym i w prasie miejscowej. Osobnych zawiadomień w przyszłości wysyłać się nie będzie.

Tegoroczny Dzień Młodzieży przypada na 13 listopada. Wszystkim organizacjom zwraca się uwagę, aby w tym dniu nie urządzały żadnych imprez. Następne zebranie Naszej Parafjalnej Akcji Katolickiej odbędzie się w poniedziałek 21 listopada, o godzinie 18 w Ognisku Parafjalnem. Na to zebranie zaprasza się wszystkie zarządy naszych organizacyj parafjalnych w komplecie.

Porządek nabożeństw.

13. 11. XXVI. Niedziela po Ziel. Świątk.

Ewangelja św. u św. Mateusza r. 13, 31—36.
Godz. 7 Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 8 Cicha Msza św.
Godz. 9 Msza św. z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,15 Suma z wystawieniem i kazaniem.
Godz. 12 Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 14 Chrzty i wywody.
Godz. 15 Nieszpory z wystawien. Najśw. Sakramentu i różańcem.

W dni powszednie Msze św. o godz. 7,00, 7,45, 8,30 i 9,00.

Okazja do spowiedzi św. codziennie od 7.
Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8. (Zgłosić się w zakrystji).

15. 11. Wtorek.
Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

17. 11. Czwartek.
Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i procesją.

19. 11. Sobota.
Godz. 8,30 Wotywa z litanją do Matki Boskiej.

20. 11. XXVII. Niedziela po Ziel. Świątkach
Ewangelja św. u św. Mateusza r. 24, 15—35
Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

Ogłoszenia parafjalne.

W niedzielę, 13 b. m., przypada odpust św. Marcina, patrona naszego miasta. Suma z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem o godzinie 10,15, nieszpory z wystawieniem i różaniec o g. 3 po poł.

Wszyscy ci, którzy przystąpią do spowiedzi i Komunji św. i odmówią w intencji Ojca św. 6 Ojcze nasz, 6 Zdrowaś Marja i 6 Chwała Ojcu uzyskać mogą w tym dniu odpust zupełny.

UWAGA! Zauważamy, że na Mszy św. o godz. 9, przeznaczonej dla dzieci szkolnych, jest coraz większe przepełnienie i to z tej przyczyny, że coraz więcej dorosłych parafjan uczęszcza na tę Mszę św. Tymczasem na Sumie o g. 10,15 jest coraz mniej parafjan. Tak dalej być nie może. Suma jest głównem nabożeństwem parafjalnem. Dlatego upraszamy, ażeby wielka część parafjan obecnych na Mszy św. o godz. 9, przychodziła na Sumę.

Ktoby znał rodzinę, w której przez niedbalstwo lub złą wolę znajduje się dziecko nieochrzczone, powinien o tem donieść do kancelarji parafjalnej.

S. M. P. „Promyk" urządza w dniu 20 listopada br. o godz. 7-mej wieczorem w Domu Katolickim przy ul. Miedza — **„Obchód Listopadowy".** Na program złożą się: referat ks. Müllera oraz deklamacje chórowe i solowe w wykonaniu kółka amatorskiego S. M. P. „Promyk". Serdecznie prosimy Szan. Rodziców i Gości o liczne przybycie. Wstęp na wieczornicę bezpłatny. **Patronat i Zarząd.**

Zebrania.

13. 11. Niedziela.
Tow. Robotników. Zebr. zarządu po sumie.
Tow. Kobiet Katolickich. Zebranie po nieszporach.
Żyw. Róż. Matek. Zebr. po nieszporach.

W Czyżkówku.

13. 11. Niedziela.
Godz. 8,00. Msza św. cicha.
Godz. 10,00. Suma z kazaniem.
Godz. 13,30. Chrzty i wywody.
Godz. 14.00. Nieszpory.
W dni powszednie: Msza św. o godz. 7,00.

Ofiary.

Na pomnik Najśw. Serca P. Jezusa: S. K. 5,— zł.; N. N. 2,— zł.
Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać".

Porządek wizytacji parafjalnej.

od wtorku 15-go listopada do piątku 18-go listopada br.
Początek o godz. 15.

Wtorek, 15. 11:
Pl. Petersona i Czarna Droga; Grunwaldzka nr. 1, 3, 5, 7.
Środa, 16. 11:
Grunwaldzka nr. 2, 4, 6, 9, 11, 17, 19.
Czwartek, 17. 11:
Grunwaldzka nr. 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33.
Piątek, 18. 11:
Grunwaldzka nr. 35, 37, 39, 41, 43, 45, 8, 10, 14, 16, 18.

Kalend. bractw i towarzystw

12. 11. Sobota.
Żyw. Róż. Ojców. Spowiedź ojców różańcowych, nazajutrz wspólna Komunja św.
13. 11. Niedziela.
Żyw. Róż. Ojców. Zebr. po nieszporach, na sumie asystuje róża 8.
S. M. P. „Promyk". Zebr. plen. oddz. star. po nieszporach.
Stow. Pań Miłosierdzia Św. Winc. a Paulo. Wspólna fotografja o godz. 13 w ogrodzie Patzera.
14. 11. Poniedziałek.
Stow. Pań pracujących w handlu i konfekcji. Zebranie o godz. 19 w Ognisku parafjalnem. Uprasza się wszystkich członków usilnie o przybycie, z powodu ważnych spraw.
16. 11. Środa.
S. M. P. „Promyk". Zebr. zarządów i zastępowych obu oddziałów o godz. 19.
17. 11. Czwartek.
S. M. P. „Gwiazda". Zebr. oddz. młodsz. o godz. 19,30 w salce.
S. M. P. „Promyk". Zebr. zarządu oddz. młodszych o godz. 19.
18. 11. Piątek.
Bydgoski Okręg Kobiet Katolickich. Zebr. kwartalne o godz. 19,30 w bibljotece Domu Katolickiego przy Farze. Uprasza się wszystkich członków zarządu Tow. Kobiet Prac. o przybycie.
Okręg Młodych Polek. Zebranie okręgowe o godz. 19 u Fary.
19. 11. Sobota.
Żyw. Róż. Panien. Spowiedź wszystkich panien różańcowych, nazajutrz o godz. 8 wspólna Komunja św. pod sztandarem.
20. 11. Niedziela.
Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asyst. róża 9.
Żyw. Róż. Panien. Zebr. po nieszporach.

Program wieczornicy ku czci św. St. Kostki.

1. Zagajenie.
2. Deklamacja ku czci Św. Stanisława Kostki — Z. Chądzyńska.
3. Recytacja: Legenda o Św. Stanisławie Kostce — Felicja Żurawska.
4. Referat ks. Müllera.
5. Deklamacja: Ucieczka Św. Stanisława z Wiednia.
6. Rozdanie nagród.
7. Recytacja: Jak to Najświętsza Panienka zabrała duszę Służki swego Stanisława Kostki na gody weselne.
8. Przedstawienie p. t. Lipa Św. Stanisława, uscenizowana legenda w 3 aktach Czesławy Wolniewiczówny.
9. Zakończenie.

Początek o godz. 19, dla dzieci o 14

Umarli.

Kozłowski Edmund, Grunwaldzka 2;
Woźny Stanisław, Koronowska 22;
Wełniowska Marjanna, Flisacka 15;
Seltner Róża, Chwytowo 5;
Wilczyńska Lidja, Lubelska 13;
Kamila Halina Marja, Pagórek.
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakr. chrztu św. otrzymali:

Nieżurawski Gereon, Różana 23;
Budziszek Irena, Ścieżka 29;
Majcherek Stanisław, Nowogrodzka 6;
Starszak Mieczysław, Smukała;
Rubaszewska Teresa, Łokietka 36;
Chrzanowska Lubomira, Łokietka 27;
Lipska Krystyna, Na Wzgórzu 37;
Walkiewicz Krystyna, Pl. Poznański 5;
Powęzowska Czesława, Stawowa 20;
Lewandowski Zdzisław, Łokietka 32;
Tecław Jan, Ułańska 7;
Kalinowski Witold, Wysoka 18;
Kubiński Mieczysław, Jasna 33;
Butor Edward, Łochowo.

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Polskiej Sp. Akc. Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 18. Tel. 352